ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 169 /ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 19-6-2013

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍສັງຄົມສົງເຄາະ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 2170/ຮສສ, ລົງວັນທີ 27 ພຶດສະພາ 2013.

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ :

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການບໍລິການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປັນທຳ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ແນໃສ່ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ, ຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດ ໃນຂັ້ນພື້ນຖານ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດແຜນການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ທີ່ລັດຖະບານ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 2. ສັງຄົມສົງເຄາະ

ສັງຄົມສົງເຄາະ ແມ່ນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການບໍລິການດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໃນສັງຄົມ ໂດຍການປະກອບສ່ວນຂອງລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສັງຄົມ** ຫມາຍເຖິງ ການພົວພັນລະຫວ່າງຄົນກັບຄົນ, ກຸ່ມຄົນ, ຊຸມຊົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຢູ່ໃນສັງຄົມ;
2. **ສົງເຄາະ** ຫມາຍເຖິງ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ;
3. **ເດັກທີ່ຕ້ອງການການປົກປ້ອງພິເສດ** ໝາຍເຖິງ ເດັກກຳພ້າ, ກຳພອຍ, ເດັກທີ່ຖືກປະຖິ້ມ, ເດັກທີ່ຖືກທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ, ເດັກທີ່ຖືກຂູດຮີດ ແລະ ທາລຸນທາງເພດ, ເດັກທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງການຄ້າມະນຸດ, ເດັກທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ຫລື ຖືກຂູດຮີດແຮງງານ, ເດັກທີ່ຕິດຢາເສບຕິດ ແລະ ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳໃນການດຳເນີນຄະດີ;
4. **ເດັກທີ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ** ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກເສຍໂອກາດ, ມີຄວາມອັນຕະລາຍ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາຂອງເດັກ;
5. **ດ້ອຍໂອກາດ** ໝາຍເຖິງ ການຂາດເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານການສຶກສາ, ວິຊາຊີບ, ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານຈິດໃຈ, ສະບຽງອາຫານ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ;
6. **ໄພພິບັດ** ໝາຍເຖິງ ໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ການກະທຳຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ: ອັກຄີໄພ, ອຸທົກກະໄພ, ວາຕະໄພ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ສັດຕູພືດ, ພະຍາດລະບາດ, ອາກາດໜາວ, ໝາກເຫັບຕົກ, ດິນເຈື່ອນ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພູເຂົາໄຟລະເບີດ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. **ການຊ່ວຍເຫລືອສຸກເສີນ** ໝາຍເຖິງ ການກູ້ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ການບັນເທົາທຸກແກ່ຜູ້ກຳລັງປະສົບໄພພິບັດ;
8. **ວັດຖຸທີ່ໃຊ້ໃນການສົງເຄາະ** ໝາຍເຖິງ ສະບຽງອາຫານ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ເຄື່ອງມືປະກອບອາຊີບ.

ມາດຕາ 4. ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງ

ພົນລະເມືອງລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ.

ມາດຕາ 5. ຫລັກການພື້ນຖານຂອງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ

ວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫລັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 6. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ.

ໝວດທີ 2
ເປົ້າໝາຍ, ວິທີການ ແລະ ຮູບແບບການສົງເຄາະ

ມາດຕາ 7. ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ

ເປົ້າໝາຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເດັກກຳພ້າ, ກຳພອຍ ອາຍຸຕ່ຳກວ່າ 18 ປີ, ຂາດທີ່ເພິ່ງອາໄສ, ຂາດຜູ້ດູແລ ຫລື ອາໄສຢູ່ນຳຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ;
2. ຜູ້ພິການທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຫລື ມັນສະໝອງ ບໍ່ສາມາດກຸ້ມຕົນເອງໄດ້ ທີ່ຂາດຜູ້ດູແລ ຫລື ອາໄສຢູ່ ນຳຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ;
3. ຜູ້ອາຍຸສູງ ຫົກສິບ ປີຂຶ້ນໄປ ທີ່ປ່ຽວພອຍ, ທຸກຍາກ ຫລື ອາໄສ ຢູ່ນຳຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ;
4. ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ທີ່ທຸກຍາກ ຫລື ຕິດແປດພະຍາດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ຊີວິດ;
5. ບຸກຄົນ ຫລື ຄອບຄົວ ທີ່ປະສົບໄພເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 8. ວິທີການສົງເຄາະ

ວິທີການສົງເຄາະປະກອບມີ 2 ວິທີ ຄື: ວິທີສຸກເສີນ ແລະ ວິທີປົກກະຕິ .

1. **ວິທີສຸກເສີນ** ແມ່ນການຊ່ວຍເຫລືອໂດຍທັນທີແກ່ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ ຈາກໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ;
2. **ວິທີປົກກະຕິ** ແມ່ນການຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ຫລັງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ການສືບຕໍ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 9. ຮູບແບບການສົງເຄາະ

ຮູບແບບການສົງເຄາະປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊ່ວຍເປັນເງິນ ຫລື ເປັນວັດຖຸ;
2. ຊ່ວຍຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ສະຖານທີ່ປອດໄພ;
3. ຊ່ວຍເບິ່ງແຍງ, ລ້ຽງດູຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ສຸຂະພາບ;
4. ຊ່ວຍຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ.

ໝວດທີ 3
ປະເພດການສົງເຄາະ

ມາດຕາ 10. ປະເພດການສົງເຄາະ

ການສົງເຄາະປະກອບດ້ວຍ 7 ປະເພດຄື:

1. ການຈັດຫາ ແລະ ການປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສ;
2. ການຊ່ວຍເຫລືອເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ;
3. ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການແພດ;
4. ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານກົດໝາຍ;
5. ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການສຶກສາ;
6. ການຊ່ວຍເຫລືອຝຶກວິຊາຊີບ, ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ຈັດຫາວຽກເຮັດງານທໍາ;
7. ການຊ່ວຍເຫລືອຊາປານະກິດສົບ.

ມາດຕາ 11. ການຈັດຫາ ແລະ ການປຸກສ້າງທີ່ພັກອາໄສ

ການຈັດຫາ ແລະ ການປຸກສ້າງທີ່ພັກອາໄສ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການຈັດຫາທີ່ພັກຊົ່ວຄາວໃຫ້ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ;
2. ລົງທຶນປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວ ຫລື ຖາວອນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ຫລື ຜູ້ທຸກຍາກ;
3. ສ້າງສູນຊ່ວຍເຫລືອເດັກທີ່ຕ້ອງການປົກປ້ອງພິເສດ, ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ.

ມາດຕາ 12. ການຊ່ວຍເຫລືອເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ

ການຊ່ວຍເຫລືອເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ ປະກອບດ້ວຍ ການຊ່ວຍເຫລືອບັນເທົາທຸກ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່.

ມາດຕາ 13. ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການແພດ

ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການແພດ ປະກອບດ້ວຍ ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານການແພດ, ການກັນພະຍາດ, ການກວດ, ການປິ່ນປົວ, ການຟື້ນຟູ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 14. ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານກົດໝາຍ

ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານກົດໝາຍ ແມ່ນການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ວຍການໃຫ້ຄໍາປຶກສາກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເປົ້າໝາຍ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ, ຕາມສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 15. ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການສຶກສາ

ເດັກທີ່ຕ້ອງການໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງພິເສດ, ເດັກດ້ອຍໂອກາດທີ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອທຶນການສຶກສາຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ.

ມາດຕາ 16. ການຊ່ວຍເຫລືອຝຶກວິຊາຊີບ, ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳ

ເດັກທີ່ຕ້ອງການໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງພິເສດ, ເດັກດ້ອຍໂອກາດທີ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອໃນການຝຶກວິຊາຊີບ, ພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳ ເພື່ອໃຫ້ມີລາຍໄດ້ສາມາດກຸ້ມຕົນເອງ.

ມາດຕາ 17. ການຊ່ວຍເຫລືອຊາປະນາກິດສົບຜູ້ເສຍຊີວິດ

ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍຕາມກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 7 ຫາກເສຍຊີວິດຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຊາປະນະກິດສົບ.

ໝວດທີ 4
ກອງທຶນສັງຄົມສົງເຄາະ

ມາດຕາ18. ກອງທຶນສົງເຄາະ

ກອງທຶນສົງເຄາະ ແມ່ນກອງທຶນໜຶ່ງທີ່ລັດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ແກ່ເປົ້າໝາຍ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 7 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ໃນການສ້າງຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນສົງເຄາະ.

ມາດຕາ 19. ແຫລ່ງຂອງກອງທຶນສົງເຄາະ

ກອງທຶນສົງເຄາະ ປະກອບດ້ວຍເງິນສົດ ຫລື ວັດຖຸ ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການບໍລິຈາກຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ການຊ່ວຍເຫລືອລ້າຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;
4. ການຈັດກິດຈະກຳຫາລາຍໄດ້ ເພື່ອການສົງເຄາະຕ່າງໆ;
5. ດອກເບ້ຍເງິນຝາກຂອງກອງທຶນ.

ໝວດທີ 5
ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ

ມາດຕາ 20. ສິດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
2. ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການສົງເຄາະ;

3. ຕຳນິ, ສິ່ງຂ່າວ, ຮ້ອງຮຽນ, ຮ້ອງທຸກ ແລະ ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການສົງເຄາະ;
4. ສິດອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 21. ພັນທະຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
3. ພັດທະນາຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວໃຫ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ.

ໝວດທີ 6
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 22. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັງຄົມສົງເຄາະ

ຫ້າມພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັງຄົມສົງເຄາະ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຍັກຍອກ, ຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫລື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ອື່ນ;
2. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ອາວຸດ, ທໍລະມານ, ການກະທຳ ແລະ ວາຈາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຫລົບຫລີກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ;
4. ເມີນເສີຍ, ປະໝາດ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງ;
5. ຕົວະຍົວະ, ຫລອກລວງ, ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາ ຫລື ໃຫ້ສິນບົນ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 23. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ

ຫ້າມຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຂໍ້ມູນເທັດ ແລະ ປອມແປງເອກະສານ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດແກ່ພະນັກງານ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່;
3. ບິດເບືອນ, ກ່າວຫາພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດຕໍ່ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໂອກາດສໍ້ລາດບັງຫລວງ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເປົ້າໝາຍເພື່ອສໍ້ໂກງ;
3. ການບໍລິຈາກວັດຖຸ, ສິ່ງຂອງ ທີ່ໝົດອາຍຸນຳໃຊ້ ຫລື ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ.

ໝວດທີ 7
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 25. ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
2. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
4. ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 26. ປະເພດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງປະກອບດ້ວຍ 2 ປະເພດຄື:

1. ຜົນປະໂຫຍດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົງເຄາະ ດ້ານປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ກຳນົດເວລາ;
2. ການບໍ່ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 27. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ປະກອບດ້ວຍ: ການແກ້ໄຂທາງບໍລິຫານ ແລະ ການແກ້ໄຂຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 28. ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນຢູ່ຂັ້ນໃດ ຕ້ອງແມ່ນຂັ້ນນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ, ຖ້າບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ຈຶ່ງສະເໜີຕໍ່ຂັ້ນເທິງຖັດໄປ, ຖ້າຫາກຍັງແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້ແມ່ນໃຫ້ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ໝວດທີ 8
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ

ມາດຕາ 29. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
2. ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 30. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າແຜນນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ກົນໄກ ແລະ ແຜນງົບປະມານຮັບໃຊ້ວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
4. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງພະນັກງານວິຊາການວຽກງານກ່ຽວກັບສັງຄົມສົງເຄາະ;
5. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບສັງຄົມສົງເຄາະ;
6. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ມູນນິທິ, ສະມາຄົມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
7. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
8. ສັງລວມຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
9. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
10. ສະຫລຸບ, ລາຍງານວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະໃຫ້ລັດຖະບານ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 31. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
2. ຂື້ນແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມູນນິທິ, ສະມາຄົມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
4. ຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນສະຖິຕິກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
5. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາ ພະແນກການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆຂັ້ນແຂວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
6. ລະດົມທຶນຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
7. ຮັບພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
8. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ສັງຄົມສົງເຄາະຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 32. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳຂໍ້ມູນສະຖິຕິວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
2. ສ້າງແຜນການ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ;
3. ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ;
4. ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມມີສ່ວນຮ່ວມ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການບໍລິການ;
6. ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ;
7. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ .

ມາດຕາ 33. ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບວຽກງານສົງເຄາະ;
2. ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍກອງທຶນສົງເຄາະ;
3. ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ;
4. ຄຳຮ້ອງ, ຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ;
5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການປະພຶດຂອງພະນັກງານ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ.

ມາດຕາ 34. ຮູບການກວດກາ

ຮູບການກວດກາປະກອບດ້ວຍ:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
2. ການກວດກາເພື່ອຕິດຕາມຜົນ ແມ່ນການກວດກາຄືນພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ກ່າວເຕືອນ ຫລື ແນະນຳໃຫ້ມີການປັບປຸງປ່ຽນແປງ;
3. ການກວດກາກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການດຳເນີນການກວດກາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 9
ການຍ້ອງຍໍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 35. ການຍ້ອງຍໍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນດ້ານເຫື່ອແຮງ, ສະຕິປັນຍາ ແລະ ຊັບສິນ ເຂົ້າໃນວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 36. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງໃດ ຫາກໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ ຫລື ຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 10
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 37. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ອອກຄຳແນະນຳລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 38. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ